

Hensynsløshed af Regeringen, at vi havde truffet en Foranstaltning som denne, som jeg dog maatte mene var baade forsvarlig og forstandig, og mest er dette sket fra det konservative Partis Side. Det er da højst forbavsende, at man her netop fra konservativ Side meget vel kan tænke sig at udskyde Forhandlingen af disse Lovforslag endnu et Par Maaneder. Der siges, at disse Lovforslag skulde man ikke behandle nu, de bør først behandles, naar den ordentlige Rigsdagssamling er inde. Men da Finansloven jo dog først skulde behandles, idet jeg neppe vil tro, at man vilde indskyde Behandlingen af Lovforslag som de foreliggende, forinden Folketinget havde behandlet Finanslovsforslaget, vilde det altsaa medføre, at Behandlingen af disse Lovforslag først vilde kunne finde Sted en Gang i November Maaned, og de vilde da muligvis kunne vedtages en Gang i December. I al den Tid skulde Damoklessværdet da hænge over Hovederne paa de handlende og næringsdrivende, i al den Tid skulde de ikke vide, om de var købte eller solgte, i alt Fald ikke, hvordan de kunde købe deres Varer, og hvortil de kunde sælge dem. Det er Højres Hensynsfuldhed overfor de næringsdrivende, overfor Restauratører, Detailhandlere, Vinhandlere o. s. v., som de her og andetsteds synes at have saa særlig megen Omsorg for.

Der siges, at Rigsdagen skulde have Ro og Tid til at beskæftige sig med disse Lovforslag. Det er mit Indtryk, at September Maaned er en fortræffelig Maaned for Rigsdagen til at beskæftige sig med disse Lovforslag. Rigsdagen har haft Ferie i August og har efter mit Skøn heller ikke været overanstrengt i Juli. Nu er Folketinget samlet, og der ligger ikke mange Ting for, der er altsaa Mulighed for, hvad der ellers ikke er, at faa Tid til at holde lange daglige Møder i Udvalgene. Der er Mulighed for Rigsdagen til næsten udelukkende at beskæftige sig med disse Sager. Det forekommer mig da at være mærkeligt overfor Rigsdagen og lidet stemmende med Rigsdagens Værdighed, at man skulde mene, at en saadan Overvejelse ikke skulde kunne finde Sted i denne Tid. Dertil kommer saa det mærkelige, at det konservative Folkeparti kan anse det for overensstemmende med en Rigsdagsmands Pligt at unddrage sig en saadan Forhandling, og at det paa Forhaand siger, at denne Forhandling kan der ikke være Tale om at gaa ind paa i September Maaned,

men først en Gang i November Maaned, som om Aarstiden havde noget at sige ved denne Lejlighed.

Jeg skal endnu blot sige angaaende de forelagte Lovforslag, at disse Lovforslag i Virkeligheden er meget overskuelige og meget nemme at komme til Rette med undtagen maaske for et enkelt Lovforslags Vedkommende, Forslaget om en Forhøjelse af Tobaksbeskatningen. Thi hvad er der i de andre? Der er nogle forandrede Satser i Lovforslaget om Tillæg til Indtægts- og Formueskatten, og dem kan man diskutere om, men oprigtig talt, Indkomst- og Formueskatten og dens Satser er saa kendte for ærede Medlemmer, at en særdeles lang Overvejelse for at finde, hvilket Resultat man vil naa til, behøves der vel ikke. Hvad Ølbeskatningen angaar, er Spørgsmaalet, om man vil eller ikke vil. Vil man sætte Ølskatten op for det skattepligtige Øl, vil man gaa til en Beskatning af det tidligere skattefrie Øl, eller vil man ikke? Alle de øvrige Bestemmelser i Lovforslaget er selvfølgelig, og intet Menneske behøver megen Tid til at beskæftige sig med dem. Og det samme gælder i Virkeligheden Afgiften paa Vin: Vil man gaa til den samme Foranstaltning, som man gik til overfor Spirituosa, eller vil man ikke? Jeg indrømmer, at for Tobaksbeskatningen er der lagt et nyt Princip ind, men naar det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) talte om, at der var i Motiverne ingen dybere Belysning af disse Lovforslag o. s. v., har han overset, at her er der ikke Tale om noget nyt for Rigsdagen. Og hvad angaar Juvelskatten eller Smykkeskatten, hvad jeg skal kalde den, vil jeg ogsaa tro, at der ikke er nogen æret Rigsdagsmand, som ikke i Løbet af en Time kan danne sig en Forestilling om, hvorvidt han vil være med til den eller ej.

Det er i Virkeligheden en Række fuldkommen overskuelige Lovforslag, jeg tillod mig at fremsætte, og dertil kan jeg ogsaa regne Statslaanslovsforslaget. Med Hensyn til dette Lovforslag og de deri indeholdte Betingelser vil øvede Rigsdagsmænd og Politikere — og alle, der her er til Stede, er jo det — meget hurtigt kunne danne sig en klar Forestilling om, hvorvidt det er en Foranstaltning, de vil være med til i Øjeblikket eller ikke. Desuden har det konservative Folkeparti i meget kort Tid kunnet danne sig den Forestilling, at det overhovedet ikke vil være med til noget. Det synes jeg næsten maa være